

Istentisztelet, Réde, 2020. június 1. Pünkösd hétfő, Igehirdető: Marton Krisztián

Ének: 189. dicséret. E pünkösd ünnepében, e pünkösd ünnepében

Imádság: Szentlélek Isten! Hozzád szólunk most, Téged kérünk, hogy jöjj el és áradj ki ránk a mai istentiszteleten! Kérünk, nyisd meg a szívünket, hogy a mai alkalmon igazán tisztelhesünk téged az Atyával és a Fiúval együtt, ó, Istenünk! Ámen.

Lekció: ApCsel 10,34.42-48.

Textus: Jn 3,16-24.

Szeretett Testvéreim!

A pünkösd ünnepe a Szentlélek kitöltetésének az ünnepe. Annak az ünnepe, hogy valami teljesen és visszavonhatatlanul megváltozott. Olyasmi történt, ami alapjaiban rengette meg, alapjaiban változtatta meg az életet. Ez a változás pedig az ember és az Isten kapcsolatában történt, ami ma is meghatározza Isten és az mi kapcsolatunkat. Isten Szentlelke ettől fogva minden nemzetből elkezdte összegyűjteni a népét a világ minden nemzetségéből és országából. De hogy ezt megértsük, egy kicsit vissza kell tekintenünk arra, hogy milyen volt az ember és Isten kapcsolata korábban. Az Ószövetség idején Isten kiválasztott magának egy népet a világ népei közül, és szövetséget kötött velük. Ismerjük jól a történeteket, hogy Izrael Egyiptomba került, ott sanyargatták őket, és Isten hozta ki őket. Miután kihozta őket, szövetségre lépett velük, törvényeket adott nekik. Vezette és vigyázta az életüket. bírakat és királyokat, majd prófétákat adott nekik. Isten volt az Uruk, ők pedig a népe voltak. Abban az időben az tartozott Isten népéhez, akik Izraelhez tartoztak. Az egész világon minden nép között ők voltak Isten kiválasztott népe, más nem tartozhatott közéjük. Amikor Isten megígérte, hogy elküldi a Messiást, akkor Izrael várta a Krisztust, a többi nép, mert egyáltalán nem is ismerte Istent. Azt hitték az izraeliták, hogy Isten csak az ő Istenük, a többi nép pedig nem ismerte el az Urat Istennek. Olyanok voltak, mint ma közöttünk azok, akik azt mondják, hogy „Lehet, hogy neked van Istened, de nekem nem az, nem hiszek benne, engem hagyjatok békén Istennel.” De közben az az igazság, hogy Isten sosem csak Izraelt akarta a népének nevezni. Megígérte Ábrahámnak, hogy minden nemzet – vagyis mai szóval: minden ország, minden nyelvű ember – meg fog áldatni általa. Isten már a bűneset óta azon munkálkodik, hogy minden ország minden nemzete a népe tagja lehessen. Izrael volt az, akire rábízta az igéit, a törvényeit – de mindig is azt akarta, hogy az egész világ az Ő népéhez tartozzon. Krisztus nem Izrael Megváltója, hanem az egész világé. A tied is, az enyém is, a szomszédé és a világ másik felén élőké is. Amikor az apostolokra kitöltetett a Szentlélek, akkor attól a pillanattól fogva Krisztusról kezdtek el beszélni az embereknek. Eleinte főleg az Izraelhez tartozó embereknek, de Isten megmutatta nekik, hogy bizony nemcsak nekik kell Krisztusról beszélni, hanem mindenkinek. Amikor Péter bement Kornéliusz házába, akkor nem Isten népének az egyik tagjához ment be. Kornéliusz az egész családjával együtt pogány volt. Az az érdekes ebben a történetben, hogy nem Péternek jutott eszébe az, hogy elmenjen Kornéliuszhoz. Ő egészen addig Isten népe között hirdette Krisztust. Isten azonban elküldte őt Kornéliuszhoz, a pogányhoz, hogy ott beszéljen Krisztusról. Azzal mutatta meg Péternek és a többi zsidónak Isten, hogy a pogányokat is meg kell szólítani, hogy a Szentlélek leszállt azokra, akik hallgatták Pétert. Ugyanúgy elkezdtek nyelveken beszélni, mint az a 3000 zsidó, akik pünkösdkor hallották prédikálni Pétert. Félreérthetetlenül bebizonyította Isten azt, hogy attól fogva nemcsak a zsidóknak kell beszélni Krisztusról, hanem mindenkinek.

Az az Ige, amit János evangéliumából olvastam fel, pontosan erről beszél. Isten az egész világot szerette, minden nemzetért és minden emberért küldte el a Fiát a világba. Ez a „minden ember” az a változás, ami megrengette a világot. Isten attól a pillanattól fogva össze akarja az embereket gyűjteni magához újra, hogy az ember evett a tiltott gyümölcsből az Éden kertjében. Pontosan ezért mondja azt a ma felolvasott Ige, hogy nem azért jött el Krisztus a világba, hogy elítélje azt, hanem hogy Krisztus által üdvözljön a világ. Isten Krisztus által meg akar menteni attól minket, hogy a kárhozatba menjünk. Ugyanis mi magunktól egyenesen a kárhozatba, a romlásba, a teljes megsemmisülés felé futunk. Olyan, mintha bekötött szemmel futnánk az erdőben: bármennyire szeretnénk kikerülni a fákat, bármennyire is igyekeznünk nem megbotlani, épségben elérni a célunkat, előbb vagy utóbb bele fogunk ütközni egy fába. Az a szomorú igazság, hogy bármennyire is bántja az egónkat, mi nem vagyunk jók, és nem vagyunk tökéletesek. Annyira nem, hogy önmagunktól arra sem vagyunk képesek, hogy örüljünk Krisztusnak. Hiába jött el ugyanis Krisztus a földre, hiába tett csodákat, hiába támadt fel, mi akkor sem vettük észre. Nem azért mondom el ezt, hogy büntudatot keltsek bennetek Testvéreim, hanem azért, hogy tisztában legyetek ezzel.

Egyikünk sem kivétel ez alól. Az apostoloknak szükségük volt a Szentlélek Istenre ahhoz, hogy beszélni tudjanak Krisztusról. Ugyanis nincs olyan ember, aki képes őszintén kimondani azt, hogy Jézus Krisztus a Megváltó, akiben nincs ott a Szentlélek. Tudjátok, nemcsak elfogadni nehéz azt az igazságot, hogy létezik Isten, hanem az is, hogy higgyünk benne. A Szentlélek Isten munkálja ki bennünk ezt, hogy képesek legyünk hinni. Nélküle nem megy. Olyan szükségünk van rá, mint a telefonunknak az internetre, hogy videót nézzünk vagy zenét hallgassunk a YouTube-n. Ha nincs internet kapcsolat, akkor hiába kapcsolgatjuk a Wifi kapcsolót, hiába próbálkozunk, nem fogunk tudni semmit megnézni az interneten. Amennyire kell az internet a YouTube-hoz, olyannyira kell a Szentlélek ahhoz, hogy képesek legyünk hinni Jézus Krisztusban. Isten kegyelméből van a hit, Ő ajándékozza ezt nekünk. Bevallom, mielőtt megtértem, úgy éreztem, hogy ez nem igazságos. Isten azt várja tőlünk, hogy higgyünk benne, higgyünk abban, hogy Jézus Krisztus meghalt és feltámadt, Miattunk. De ahhoz, hogy hinni tudjunk, a Szentléleknek kell bennünk a hitet felszítania. Nem értettem Isten régen, mert úgy éreztem, hogy nem igazságos velünk szemben. Hogyan higgyünk Jézus Krisztusban, hogy ha ahhoz is Isten ajándéka kell, hogy egyáltalán higgyünk? Olyan ez, gondoltam régen, mintha Isten választaná ki magának azokat az embereket, akiknek hitet ad, és a többiekért büntetné, mert nekik nem adott hitet. Nagyon sokan gondolják ezt. Tudjátok, akkor láttam be, hogy ez ostobaság, akkor jöttem rá, hogy hazudtam magamnak, amikor megtértem. Ugyanis amikor elfogadtam Krisztust az életem Urának, akkor jöttem rá, hogy Isten nagyon sokszor meg akart engem ajándékozni a hittel. A Szentlélek Isten hosszú évekig formált engem, hitet akart adni nekem, de nem akartam elfogadni. A hitet Isten oda akarja ajándékozni mindannyiunknak. Nemcsak pár embernek, hanem mindenkinek. A Szentlélek Isten a Te szívedet is formálja.

Honnan tudhatod ezt? Onnan, hogy hallasz Krisztusról. Kornéliusz családja és házanépe akkor kapott Szentlelket, amikor Péter Krisztusról beszélt nekik. A 3000 ember akkor tért meg pünkösdkor, amikor Krisztusról beszéltek nekik. Mindenki, aki megtért Istenhez, hallott Krisztusról. Azért küldte el Jézus az apostolokat, azért küldetett el hozzájuk a Szentlélek, hogy képesek legyenek beszélni a Feltámadott Úrról. Ezért mondjuk azt a Szentírás alapján, hogy a hit hallásból van. Gondold végig, hányszor hallottál Jézus Krisztusról életedben? Hányszor olvastál róla? Nem egyszer, ebben biztos vagyok. Képzeld el, hogy minden egyes alkalommal ott volt veled a Szentlélek Isten, és minden egyes alkalommal meg akart ajándékozni a hittel. Minden egyes alkalommal. Amióta kitöltetted a Szentlélek az apostolokra pünkösdkor, megállíthatatlanul beszélnek az emberek Isten Fiáról. Nemcsak a zsidóknak, hanem minden népnek, így neked és nekünk is. A világon minden nemzetnek, minden országnak és minden embernek hitet akar ajándékozni Isten a Szentlélek által. Nem igazságtalan tehát Isten, hanem éppen ellenkezőleg: kegyelmes. Isten szereti a világunkat, és szeret mindannyiunkat. Azonban az, hogy Isten nekünk akarja ajándékozni a Szentlélek által a Krisztusban való hitet, választás elé állít mindannyiunkat. Ha elfogadjuk a hit ajándékát, és megtérünk, akkor megmenekülünk az ítélet alól és örök üdvösséget kapunk Istentől. De ha nem, akkor viszont ítélet alatt maradunk. Arra kérlek ma Testvérem, hogy vizsgálj meg az életed, vizsgálj meg a szívedet, és gondold végig, hogy Te elfogadtad már a Szentlélek ajándékát? Hiszed, hogy Jézus Krisztus Isten, Fia, a Te megváltód? Isten népének polgára vagy? Gondold ezt végig, mert Isten szeret téged, az egész világgal együtt. A pünkösd ünnepe pont arról szól, hogy nem az számít honnan jöttél, mit csináltál ezelőtt. A Szentlélek ajándéka a tied lehet már ma. Fogadd el! Ámen.

Imádság: Kegyelmes és mindenható Istenünk! Olyan vagy számunkra, mint a fa számára a föld, mint a madár számára a levegő. Nélkülözhetetlen. Olyannyira szükségünk van Rád, mint a levegőre, vagy egy korty vízre. Köszönjük, hogy Rád találhatunk és megismerhetünk téged. Tudod jól Urunk, hogy milyen hosszú az az út, amit veled teszünk meg az életünk során, hiszen te ismered minden kanyarját, minden lejtőjét és emelkedőjét. Köszönjük, hogy mellettünk vagy mindig! Urunk! A te oltalmadba ajánljuk a beteg és magányos testvéreinket, őrizd őket Istenünk! Ugyanúgy a te kezédbe ajánljuk a fiataljainkat, és minden Testvérünket! Ugyanígy imádkozunk mindenható Istenünk a gyászolókért. Te vagy a szívek igazi gyógyítója, szeretettel, mint balzsammal enyhítsd szívük fájdalmát. Szent Istenünk! Kérünk, hogy áldd meg ma a pünkösd ünnepünket. Kérünk, nyisd fel a szemünket a rászoruló felé, hogy észrevegyük és segítsünk rajtuk. De arra is kérünk Urunk, hogy ha mi lennénk idén azok, akik segítségre szorulunk, akkor vegyék azt észre a testvéreink! Istenünk! Szent színed elé visszük a gyülekezetünket az áldásodért. Neked ajánljuk Rédét is, hiszen minden lakosa a Te gyermeket! Kérünk, Te áldd meg akaratod szerint. Országunk védelmét és jövőjét is a Te kezédbe helyezzük Urunk, nem pedig holmi bálványok kezébe. Légy velünk mindig, Urunk! Ámen.

Ének: 255. dicséret 1. 7-8. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni